

Tiếng Cười Trong Đêm Khuya

Ha ... hạ.hạ.ha! há..há..ạ.ha! Hú ... hu ... hụ.hu ... u!

Thiệt là hãi hùng, khi không sao lại có tiếng cười ai đó văng vẳng trong đêm làm cho bất cứ ai nghe được cũng cảm thấy rợn người ... Sáng hôm sau đầu đầu người ta cũng nghe lời bàn tán về tiếng cười đêm trước - người thì cho đó là tiếng rên rỉ của muột người con gái còn rất trẻ, người thì bảo đó là tiếng hú của một chàng thanh niên trong tuổi đôi mươi, còn có người thì cho rằng đó là tiếng la hét của hai người ... mà là hai người đã chết v.v. Thiệt ra thì đó là tiếng cười, hay tiếng rên rỉ, hoặc là tiếng la hét. Nhưng những tiếng đó phát xuất từ đâu Phải chăng là ở bãi tha ma vắng vẻ trên ngọn đồi phía bắc làng, hay là những tiếng đó phát ra từ ngôi nhà hoang ở phía nam? ...

Rồi thì sự sinh hoạt trong làng cũng trở lại bình thường và đêm lại một lần nữa trở lại với vạn vật như mọi khi Nhưng đêm nay thì khác, hầu như mọi người trong làng đều cảm thấy lạnh lạnh. Lạnh mà họ cảm được đây không phải là do thời tiết mà là lạnh do tiếng cười đêm qua ám ảnh. Mới có 10 giờ tối mà cả xóm làng đều im phăng phắc; không biết là đã có ai ngủ vô chưa nhưng vạn vật hình như đã bị lắng đọng lại - cả đến những tiếng động do súc vật gây ra cũng không có. Không lẽ chó, gà, heo, vịt cũng đều kiểm chỗ ẩn nấp hết rồi sao Tại sao tiếng cười lại có ma lực ghê gớm như thế? Không lẽ thật là tiếng ma kêu quỷ hú? ...

Chuyện gì tới rồi cũng sẽ tới ... Trong lúc mọi người trong làng đều trùm mền kín đầu thì tiếng cười đêm trước lại lạnh lạnh vang dội ... Hảhảhả! ?Hủhủhủ! Và cứ như thế 5, 10 phút một lần. Người Công Giáo thì thì thầm đọc kinh, người Phật Giáo thì Nam-Mô-AĐi, còn trẻ con thì ôm cứng lấy cha mẹ anh chị chúng. Thật là khinh khủng sợ hãi ... Nhưng rồi một đêm kinh sợ cũng qua đi và mặt trời lại lộ dạng. Mọi người lại một lần nữa xôn xao bàn tán - "Làng mình chắc là có ma quỷ xuất hiện, phải nhờ cụ Tám ra giúp giải quyết vấn đề!" một người xướng. "Đồng ý! Đồng ý!" mọi người khác đều hưởng ứng.

Cụ Tám là người nổi tiếng không sợ trời, không sợ đất. Cụ là người duy nhất luôn luôn tẩm xác cho người chết trước khi bỏ vô hòm. Người ta khẩu truyền rằng cụ đã gặp rất là nhiều ma quỷ nhưng chưa một lần tỏ ra khiếp sợ ... Tuy rằng không muốn liều mình, nhưng vì xóm làng cụ Tám cũng đành phải miễn cưỡng tuân theo để tìm hiểu nguyên do tiếng cười bí mật kia

Cụ Tám sửa soạn con dao cắt củi mà cụ cho là một vũ khí lợi hại nhất của cụ. Trời vừa chập tối là cụ đã ra khỏi nhà. "Mới có 9 giờ mà mọi nhà đã đóng cửa tắt đèn rồi," cụ lẩm bẩm và từ từ tiến tới ngôi nhà hoang ở phía nam khu xóm, nơi mà cụ nghĩ rằng sẽ tìm được nguyên do tiếng ma gào quỷ khóc kia Đã hai tiếng trôi qua mà không có gì xảy ra, cụ cảm thấy người cụ hơi mỏi mệt vì nấp trong bụi cỏ trước căn nhà hoang ... Nhưng, bất chợt, cụ cảm thấy rờn rợn lạnh trong người Linh tính báo cho cụ biết là có gì không ổn đâu đây Cụ cố lấy bình tĩnh để chờ đợi thêm.

Khoảng đúng 12 giờ đêm, thì Hủ.hủ.hủ.hu! Tiếng hú làm cho cụ giật bắn người giậy; tay cụ nắm chặt con dao để chờ đợi Tiếng Hụ.hủ.hủhảhảhả! mỗi lúc một tiến gần nơi cụ nấp là cho cụ toát mồ hôi lạnh và tự nhủ, "Trong suốt cuộc đời, đây là lần ta cảm thấy rợn nhất, không biết tại ta đã già nua hay là tại con quỷ này ghê gớm đến vậy" ... Một lần nữa tiếng Hủhu lại nổi lên bên cạnh cụ và một bóng trắng xuất hiện trước mặt cụ. Hai tay nắm chặt con dao, cụ định tung ra một nhát vào bóng trắng kia nhưng bóng trắng đã bay xa hơn và dùng tay để vẫy cụ như là muốn thách thức cụ Tám. Cụ cứ tiến gần thì bóng trắng đó lại bay xa thêm ... Cứ như thế mà đã đến gần bờ biển. Bất chợt, lại thêm một bóng trắng xuất hiện. Lần này thì cả hai bóng trắng đều quay lại như muốn nói với cụ Tám điều gì đó và cả hai chợt biến mất trước mặt

cụ Tám. Cụ mỉm cười ra điều hãnh diện vì con ma ác ôn đó mà cũng sợ cụ. Sau đó cụ quay người trở lại để ra về thì chân cụ vấp phải vật gì đó. Bật chiết đèn lên cụ chợt hốt hoảng vì dưới chân cụ là hai xác chết của một đôi nam nữ độ đôi mươi. Lúc này thì cụ đã đoán ra được 9 phần 10 của câu truyện. Cụ khéo hai cái xác lui vô trong để nước khỏi cuốn đi, rồi ra về ... Sáng hôm sau dân làng mang hai cái xác đi chôn và lập một bàn thờ cho đôi trai gái xấu số; và từ đó người ta không còn bị ám ảnh bởi tiếng gào thét kinh sợ giữa đêm khuya nữa